

Категорія справи № 932/212/21: **Справи про адмінправопорушення (з 01.01.2019); Адміністративні правопорушення на транспорті, в галузі шляхового господарства і зв'язку; Керування транспортними засобами або суднами особами, які перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції.**

Надіслано судом: **21.05.2021**. Зареєстровано: **23.05.2021**. Оприлюднено: **24.05.2021**.

Дата набрання законної сили: **20.05.2021**

Номер судового провадження: **33/803/826/21**

ДНІПРОВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Провадження № 33/803/826/21 Справа № 932/212/21 Суддя у 1-й інстанції - Татарчук Л. О. Суддя у 2-й інстанції - Піскун О. П.

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

20 травня 2021 року м. Дніпро

Суддя Дніпровського апеляційного суду Піскун О.П., розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу захисника Добринь Ярослава Олексійовича в інтересах особи, яка притягається до адміністративної відповідальності ОСОБА_1 на постанову Бабушкінського районного суду м. Дніпропетровська від 27 квітня 2021 року

ОСОБА_1 , **ІНФОРМАЦІЯ_1** , проживає за адресою: **АДРЕСА_1** ,

у справі про адміністративне правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 130 КУпАП,

за участю:

захисника Добринь Я.О.

ВСТАНОВИВ:

Зміст оскарженого судового рішення.

Постановою Бабушкінського районного суду м. Дніпропетровська від 27 квітня 2021 року ОСОБА_1 визнано винуватим у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП та закрито провадження на підставі п. 7 ч. 1 ст. 247 КУпАП у зв'язку з закінченням строків накладення адміністративного стягнення.

Згідно з постановою суду першої інстанції, 25 грудня 2020 року о 04.40 год. водій ОСОБА_1 керуючи автомобілем марки «Mitsubishi Lancer» державний номерний знак **НОМЕР_1** , рухався по ж/м Тополя-3, біля буд. 57 в м. Дніпро, з ознаками алкогольного сп'яніння, а саме: різкий запах алкоголю з порожнини рота, почервоніння обличчя, порушення координації рухів. Від проходження медичного огляду на стан сп'яніння у встановленому законом порядку ОСОБА_1 відмовився в присутності двох свідків, чим своїми діями порушив вимоги п.2.5 ПДР України та вчинив правопорушення за ч.1 ст.130 КУпАП.

Короткий зміст вимог апеляційної скарги і узагальненні доводи особи, яка її подала.

В апеляційній скарзі захисник Даниленка О.С. просить скасувати постанову суду першої інстанції та прийняти нову, якою провадження у справі про адміністративне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 130 КУпАП закрити у зв'язку з відсутністю у його діях складу адміністративного правопорушення.

В обґрунтування вимог апеляційної скарги посилається на те, що судові рішення є необґрунтованим, невмотивованим та таким, що не відповідає фактичним обставинам справи. Так, представник зазначає, що справа про адміністративне правопорушення не містить будь-яких доказів, які б підтверджували ту обставину, що саме ОСОБА_1 керував транспортним засобом Mitsubishi Lancer державний номерний знак НОМЕР_1, оскільки в той день за кермом перебував ОСОБА_2, а ОСОБА_1 разом з ОСОБА_3 перебували у автомобілі у якості пасажирів, а тому підстав для проведення огляду ОСОБА_1 на стан сп'яніння у працівників поліції не було.

Крім цього, вказує також й на те, що суд надав неправильну оцінку поясненням свідків ОСОБА_4 та ОСОБА_5 зробивши висновок про те, що за час збирання доказів у справі ОСОБА_4 міг повернутись з магазину та повідомити працівників поліції, що саме він керував вищевказаним автомобілем, однак суд першої інстанції не врахував тієї обставини, що місце складання протоколу про адміністративне правопорушення, як і відібрання пояснень у свідків ОСОБА_6 та ОСОБА_7 різняться з місцем зупинки транспортним засобом. Відтак, на думку представника, суд безпідставно відкинув докази зазначених свідків, поклавши в основу лише показання свідків ОСОБА_6 та ОСОБА_7, які були позбавлені можливості засвідчити факт керування транспортним засобом саме ОСОБА_1.

Позиції учасників апеляційного процесу.

В судовому засіданні захисник ОСОБА_8 підтримав подану ним апеляційну скаргу та просив її задовольнити, постанову суду скасувати і закрити провадження у справі за відсутності складу адміністративного правопорушення, посилаючись на доводи, зазначені у апеляційній скарзі.

Захисник Добринь Я.О. повідомив, що ОСОБА_1 був повідомлений належним чином про дату, час та місце судового засідання, однак до апеляційного суду не з'явився, просив розглянути справу у його відсутність.

Мотиви апеляційного суду.

Суд апеляційної інстанції, вивчивши матеріали справи про адміністративне правопорушення, дослідивши доводи апеляційної скарги, перевіrivши законність та обґрунтованість постанови суду, приходять до наступних висновків.

Відповідно до вимог ст. ст. 245, 251, 252, 280 КУпАП, суд зобов'язаний повно, всебічно та об'єктивно з'ясувати всі обставини справи, встановити чи було вчинене адміністративне правопорушення та чи винна особа у його вчиненні, дослідити наявні у справі докази, дати їм належну правову оцінку і в залежності від встановленого, прийняти законне, обґрунтоване і вмотивоване рішення.

Перевіrivши постанову суду першої інстанції та доводи апеляційної скарги захисника, апеляційний суд приходять до висновку, що суд першої інстанції не дотримався вказаних вимог закону з огляду на наступне.

Так, приймаючи рішення про доведення винуватості ОСОБА_1 у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП, суд критично поставився до показів самого ОСОБА_1 та свідків ОСОБА_9 і ОСОБА_4, поклавши в основу свого рішення зібрані у справі письмові докази, зокрема відомості з протоколу про адміністративне правопорушення серії ДПР18 №001907 від 25.12.2020 року, пояснення свідків ОСОБА_6 та ОСОБА_7 від 25.12.2020 року, рапорт співробітника поліції та направлення водія на проведення огляду з метою виявлення стану сп'яніння.

З такими висновками суду першої інстанції не може погодитись апеляційний суд, оскільки зазначені вище письмові докази, у своїй сукупності не можуть беззаперечно свідчити про те, що саме ОСОБА_1 в той день керував транспортним засобом Mitsubishi Lancer державний номерний знак НОМЕР_1.

Так, у судовому засіданні суду першої інстанції були допитані сам ОСОБА_1, свідки ОСОБА_4 та ОСОБА_9, які надали аналогічні один одному пояснення з приводу обставин, що мали місце 25 грудня

2020 року. Так, вказані особи зазначали про те, що в той день за кермом автомобіля знаходився саме ОСОБА_4 , а ОСОБА_1 та ОСОБА_9 були пасажирами та не керували вищевказаним транспортним засобом, рухались по ж/м Тополь 3 в м. Дніпро, після чого ОСОБА_4 зупинив транспортний засіб задля того, щоб піти до магазину. В цей час, до автомобілю під'їхав екіпаж патрульної поліції та встановивши, що автомобіль Mitsubishi Lancer державний номерний знак НОМЕР_1 належить ОСОБА_1 , став звинувачувати його у тому, що він керував ним у стані алкогольного сп'яніння, після чого йому було запропоновано пройти відповідний огляд. Він заперечував проти проходження огляду, оскільки він не керував автомобілем, однак не дивлячись на його зауважень з цього приводу, йому було запропоновано поїхати до закладу охорони здоров'я, що він і зробив. Прибувши до медичного закладу він, у присутності двох свідків відмовився від проходження огляду, зазначаючи, що не керував транспортним засобом, а був лише пасажиром, проте поліцейські, в присутності двох свідків, засвідчили його відмову від проходження огляду на стан сп'яніння та склали відповідний протокол.

З висновком суду про те, що покази ОСОБА_1 та свідків ОСОБА_9 і ОСОБА_4 спростовуються зібраними у справі доказами, оскільки за час збирання доказів у справі про адміністративне правопорушення, свідок ОСОБА_4 мав об'єктивну можливість повернутись до автомобілю та повідомити про те, що саме він керував ним, не може погодитись апеляційний суд з огляду на наступне.

Як видно з матеріалів справи протокол про адміністративне правопорушення серії ДПР18 №001907 від 25 грудня 2020 року був складений о 05 годині 55 хвилин за адресою: м. Дніпро, вул. Новосільна, буд. 1, що також узгоджується з поясненнями свідка ОСОБА_6 .. При цьому, факт руху транспортного засобу було виявлено поліцейськими о 04 годині 40 хвилин за адресою: м. Дніпро, ж/м Тополь 3, буд. 57.

Таким чином, з моменту виявлення транспортного засобу поліцейськими до моменту складання протоколу про адміністративне правопорушення минуло більше години. В той же час, враховуючи той факт, що складання протоколу відбувалось не за місцем зупинки транспортного засобу, висновки суду першої інстанції щодо можливості свідка ОСОБА_4 повернутись з магазину та повідомити, що саме він керував автомобілем, не відповідають фактичним обставинам справи та не узгоджуються з зібраними по справі письмовими доказами.

Крім того, апеляційний суд приймає до уваги доводи захисника в тій частині, що свідки ОСОБА_6 та ОСОБА_7 не могли бути очевидцями керування ОСОБА_1 транспортним засобом, оскільки вказані особи були залучені за адресою: м. Дніпро, вул. Новосільна, буд. 1, а сама подія мала місце за іншою адресою.

Більше того, з пояснень свідка ОСОБА_6 видно, що 25.12.2020 року о 04:40 годин за адресою: м. Дніпро, вул. Новосільна, буд. 1 його було запрошено для засвідчення факту відмови від проходження огляду на стан сп'яніння ОСОБА_1 .. В той же час, як вже було зазначено раніше, працівниками поліції у зазначений час, а саме о 04:40 годин було виявлено автомобіль Mitsubishi Lancer державний номерний знак НОМЕР_1 та зупинено за адресою: АДРЕСА_2 , що також підтверджується й рапортом співробітника поліції. Таким чином, апеляційний суд робить висновок про те, що пояснення даного свідка не відповідає фактичним обставинам справи та спростовується як поясненнями самого ОСОБА_1 так і іншими, зібраними у справі письмовими доказами.

Відповідно до ст. 251 КУпАП, доказами в справі про адміністративне правопорушення, є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі або в режимі фотозйомки (відеозапису), які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху та паркування транспортних

засобів, актом огляду та тимчасового затримання транспортного засобу, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами.

За змістом ст. 62 Конституції України, ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину. Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У справі про адміністративне правопорушення відсутній відеозапис з нагрудних камер поліцейських або реєстратора з патрульного автомобілю, на які містяться посилання у рапорті співробітників поліції. Більше того, у відповіді на адвокатський запит, УПП в Дніпропетровській області повідомило про те, що відеозаписи відсутній у зв'язку з закінченням терміну їх зберігання.

Об'єктивна сторона правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП, яка ставиться в провину ОСОБА_1 полягає у відмові особою, **яка керує транспортним засобом**, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного сп'яніння.

Єдиним доказом, який підтверджує факт керування водієм ОСОБА_1 є рапорт співробітника поліції від 25 грудня 2020 року, з якого видно, що в цей день було зупинено автомобіль Mitsubishi Lancer державний номерний знак НОМЕР_1 за адресою: м. Дніпро, ж/м Тополь 3, буд. 57 під керуванням водія ОСОБА_1, який мав ознаки алкогольного сп'яніння та від проходження огляду на стан сп'яніння відмовився в присутності двох свідків.

В той же час, фактичні обставини, викладені у зазначеному рапорті не відповідають іншим, зібраним у справі письмовим доказам, оскільки зі змісту протоколу та пояснень свідків видно, що ОСОБА_1 було запропоновано пройти огляд на стан сп'яніння за адресою: м. Дніпро, вул. Новосільна, буд. 1. При цьому, свідки у справі були залучені лише через годину, після зупинки транспортного засобу, за іншою адресою, що виключає можливість того, що вони були очевидцями керування саме ОСОБА_1 транспортним засобом.

Більше того, апеляційний суд враховує правову позицію ВС, яку викладено у постанові КАС ВС у справі №524/5741/16-а, відповідно до якої рапорт працівника поліції не може слугувати однозначним доказом винуватості особи у вчиненні адміністративних правопорушень.

Таким чином, апеляційний суд зазначає, що будь-яких належних та допустимих доказів, які б беззаперечно вказували на те, що саме ОСОБА_1 25 грудня 2020 року керував автомобілем Mitsubishi Lancer державний номерний знак НОМЕР_1 матеріали справи не містять, а тому висновки суду першої інстанції щодо доведення цього факту є необґрунтованими та такими, що не відповідають фактичним обставинам справи.

Крім того, апеляційний суд зазначає про те, що матеріали справи не містять жодних відомостей про те, що ОСОБА_1 було запропоновано пройти огляд на стан сп'яніння за допомогою спеціальних технічних засобів, як то передбачено вимогами ст. 266 КУпАП та Інструкцією про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, затвердженою спільним наказом МВС та МОЗ України №1452/735 від 09.11.2015 року.

Відтак, апеляційний суд вважає, що апеляційна скарга представника ОСОБА_1 - адвоката Добринь Я.О. підлягає задоволенню, а, відповідно, провадження у справі має бути закрито на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП, тобто у зв'язку з відсутністю у діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП.

Керуючись ст. 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення, суд -

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу представника Добринь Я.О. в інтересах ОСОБА_1 задовольнити.

Постанову Бабушкінського районного суду м. Дніпропетровська від 27 квітня 2021 року у справі про адміністративне правопорушення стосовно ОСОБА_10 за ч. 1 ст. 130 КУпАП скасувати.

Прийняти нову, якою провадження у справі про адміністративне правопорушення за ч. 1 ст. 130 КУпАП стосовно ОСОБА_1 закрити на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП, тобто у зв'язку з відсутністю у його діях складу адміністративного правопорушення.

Постанова набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною і оскарженню не підлягає.

Суддя О.П. Піскун